

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Celní jednatelství Zelinka s.r.o.**
sídlem K Hrušovu 293/2, Štěrboholy, Praha 10
zastoupen JUDr. Janem Slunečkem, advokátem
sídlem Mírové náměstí 48, Louny

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2017, č.j. 14464-2/2017-900000-304.1,
sp. zn. 193975/2016-530000-12,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2017, č.j. 14464-2/2017-900000-304.1,
sp. zn. 193975/2016-530000-12, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno

rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 7.2.2017, č.j. 3342-6/2017-530000-12, kterým prvostupňový orgán rozhodl o tom, že žalobce jako osoba odpovědná za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení dle čl. 15 odst. 2 písm. a) Nařízení parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9.10.2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „nařízení č. 952/2013“), poskytl správci cla - Celnímu úřadu Praha Ruzyně - dne 16.11.2016 nesprávný údaj a naplnil tak skutkovou podstatu správního deliktu způsobem uvedeným v § 48 odst. 3 písm. b) zákona č. 242/2016 Sb., celního zákona (dále jen „celní zákon“), tím, že do celního prohlášení přijatého Celním úřadem Praha Ruzyně pod ev. č. 16CZ6500009GSAXDG0 pořadové číslo položky 1, podaného elektronicky ve formě datové zprávy, v souladu s povolením zjednodušeného postupu schváleného odesílatelem v tranzitním režimu za použití systému NCTS – 15CZ650000AR00018 č.j. 15081-3/2016-650000-11 ze dne 21.4.2016, kterým navrhl propustit do režimu vnějšího tranzitu Unie zboží, uvedl do kolonky 31 nesprávný údaj „Mýdlo v ostatních formách ostatní Hand wash paste“ namísto správného údaje „tabák do vodních dýmek“ a do kolonky 33 zbožíový kód nesprávný údaj „34012090“ namísto správného údaje „240311“.

2. Za uvedený správní delikt uložil prvostupňový orgán žalobci podle § 48 odst. 4 celního zákona pokutu ve výši 200 000 Kč za použití zásady absorpce analogicky dle § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kdy zohlednil sankce uložené žalobci rozhodnutím ze dne 21.12.2016, č.j. 196203-2/2016-530000-12, a ze dne 12.1.2017, č.j. 9665/2017-530000-12. Prvostupňový orgán rozhodl dále podle § 50 odst. 1 písm. b) celního zákona o zabránění zboží (tabáku do vodních dýmek, položka celního sazebníku 240311, množství 510 ks balení po jednom kilogramu, označených nápisem AL FAKHER MOLASSES), zadrženého Celním úřadem Praha Ruzyně dne 16.11.2016, kdy vlastníkem zboží se podle § 51 odst. 1 celního zákona stal stát.
3. Závěry žalovaného i prvostupňového orgánu napadá žalobce podanou žalobou.

I. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žalobce namítá, že při uvádění údajů do celního prohlášení vycházel z údajů přepravního dokladu a obchodního dokladu. Dovážené zboží bylo sofistikovaně baleno do maloobchodního balení s označením „Hand Wash Paste“, a proto žalobce neměl žádný důvod předpokládat, že do tohoto balení někdo přibalí odlišné zboží. Žalobce nemá jak ověřit, zda se třetí osoba nedopustila porušení povinnosti dle § 48 odst. 1 písm. a) celního zákona – musel by otevřít a možná i znehodnotit obsah každého balení veškerého dováženého zboží. Žalobce nesouhlasí s konceptem objektivní odpovědnosti za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení; celní orgány se takto podle žalobce vyhýbají odpovědnosti za stíhání skutečných pachatelů deliktů. Žalobce má za to, že vynaložil veškeré úsilí, které by bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Ze správních rozhodnutí nevyplývá, jak konkrétně měl žalobce správně postupovat. Správní orgány měly zohlednit zákonné liberační důvody.
5. Žalobce dále k výši uložené sankce uvádí, že celní správa přistupuje k objektivně odpovědnému nepřímému zástupci tak, jako by se jednalo o pachatele správního deliktu jednajícího úmyslně.

6. Svoji argumentaci žalobce rozvedl v podané replice. Uvedl, že při stanovení výše sankce žalovaný zohlednil výhradně teoretickou výši škody a vyslovil pokutu, která neodpovídá míře porušení povinností odpovědné osoby. Celní úřad měl možnost řešit nezákonný dovoz s dovozcem i s dopravcem a kupříkladu zajistit dopravní prostředek. Žalobce se v jiném případě setkal s totožným problémem jako v nyní posuzované věci. Žalobce proto informoval celní orgány, aby mohly přijmout opatření, a celní prohlášení podal až poté, co celní úřad zboží zkontroloval. V obou případech byl do volného oběhu propuštěn prací prostředek bez ohledu na to, že zboží bylo do České republiky dopraveno bez celní závěry, která byla uvedena v dokladech. Podle žalobce pachatel nechal dopravit zboží na jiné letiště v Evropské unii a orgány celní správy uvedeným postupem zřejmě umožnily nelegální dovoz tabáku. Jelikož postup při nelegálním dovozu je mnohdy tak sofistikovaný, že ani celní orgány nejsou i přes upozornění na konkrétní zásilku schopny adekvátně zasáhnout, žalobce nemůže uvedení nesprávných údajů zabránit. Žalobce má za to, že výše sankce je zcela nepřiměřená; žalobce nejednal úmyslně a jeho odpovědnost jako nepřímého zástupce je dovozována bez ohledu na jeho zavinění. Skutečný pachatel úmyslného deliktního jednání přitom zůstal i v důsledku nečinnosti orgánů celní správy nepostižen.
7. Žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil a věc vrátil příslušnému správnímu orgánu k dalšímu řízení. Na svém stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, i u jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí s argumentací žalobce, věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Napadeným rozhodnutím bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu o tom, že se žalobce dopustil správního deliktu dle § 48 odst. 3 písm. b) celního zákona. Žalobce přitom nečiní sporným, že údaje o zboží uvedené v Celním prohlášení (s návrhem na propuštění do režimu vnějšího tranzitu) podaném žalobcem a přijatém Celním úřadem Praha Ruzyně dne 16.11.2016, ev. č. 16CZ6500009GSAXDG0, byly v rozporu s tím, jaké zboží bylo skutečně dovezeno (kontrolní protokol KP16-CZ650201-904688).
13. Podle § 48 odst. 3 písm. b) celního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie poskytne správci cla nesprávný údaj nebo doklad.

14. Podle § 52 odst. 1 celního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Podle § 52 odst. 4 celního zákona odpovědnost za správní delikt podle odstavce 2 písm. b) zaniká i v případě, že oznámení nesprávnosti a součinnost poskytla osoba, která odpovídá za celní dluh společně a nerozdílně společně s pachatelem.
15. Podle § 52 odst. 2 písm. b) celního zákona odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže jde o správní delikt podle § 47 odst. 3 písm. b) nebo § 48 odst. 3 písm. b) a pachatel oznámil správci cla nesprávnost v jím podaném prohlášení nebo oznámení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a poskytl veškerou součinnost k opravě tohoto prohlášení nebo oznámení; to neplatí v případě, že nesprávnost měla vliv na výši stanoveného cla a nebyla oznámena správci cla do 60 dnů po právní moci rozhodnutí, kterým je ukončeno celní řízení.
16. Podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 952/2013 podáním celního prohlášení, celního prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupního souhrnného celního prohlášení, výstupního souhrnného celního prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu určitou osobou celním orgánům nebo podáním žádosti o povolení nebo o jakémkoliv jiné rozhodnutí se dotýčná osoba stává odpovědnou a) za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, oznámení nebo žádosti; b) za pravost, správnost a platnost dokladu podporujícího prohlášení, oznámení nebo žádosti; c) případně za dodržení všech povinností v souvislosti s propuštěním zboží do daného celního režimu nebo s prováděním schválených operací.
17. Dle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 952/2013 se první pododstavec tohoto ustanovení rovněž vztahuje na poskytování jakýchkoliv informací v jakémkoliv podobě požadovaných celními orgány nebo jim předložených. Jestliže prohlášení nebo oznámení podává nebo informace poskytuje člen zástupce dotyčné osoby podle článku 18, je povinnostmi uvedenými v prvním pododstavci tohoto odstavce tohoto odstavce vázán i celní zástupce.
18. Podle čl. 18 odst. 1 nařízení č. 952/2013 se každá osoba může nechat zastoupit celním zástupcem. Toto zastupování může být přímé, kdy celní zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo nepřímé, kdy celní zástupce jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby.
19. Podle čl. 158 odst. 1 nařízení č. 952/2013 veškeré zboží, které má být propuštěno do celního režimu svobodného pásma, musí být uvedeno v celním prohlášení, které je příslušné pro daný celní režim.
20. Podle čl. 210 odst. 4 písm. a) nařízení č. 952/2013 zboží může být propuštěno do zvláštního režimu tranzit, což zahrnuje vnější a vnitřní tranzit.
21. Podle čl. 233 odst. 4 písm. a) nařízení č. 952/2013 celní orgány mohou, pokud jde o propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, na žádost povolit status oprávněného odesilatele, který umožňuje držiteli povolení propouštět zboží do tranzitního režimu Unie bez jeho předložení celnímu úřadu.
22. Podle přílohy 9 dodatku C1 hlavy II nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/341 ze dne 17.12.2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o přechodná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, pokud příslušné elektronické systémy dosud nejsou v provozu, a kterým se

mění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, se do kolonky 31 jednotného správního dokladu „Nákladové kusy a popis zboží; značky a čísla; číslo (čísla) kontejneru; počet a druh“ uvedou značky, čísla, počty a druhy nákladových kusů, a není-li zboží baleno, uvede se počet kusů tohoto zboží zahrnutý v prohlášení spolu s údaji nezbytnými ke ztotožnění zboží. Popis zboží znamená běžný obchodní popis. S výjimkou zboží nepocházejícího z Unie umístěného do režimu uskladňování v celním skladu musí být tento popis vyjádřen dostatečně přesně, aby umožňoval okamžitou a jednoznačnou identifikaci a zařazení. Tato kolonka musí rovněž obsahovat údaje vyžadované zvláštními právními předpisy (např. DPH, spotřební daně). Pomocí odpovídajícího kódu Unie z dodatku D1 se uvede druh nákladových kusů. Pokud jsou použity kontejnery, uvedou se v této kolonce i jejich identifikační značky. Do kolonky 33 jednotného správního dokladu „Zbožový kód“ se uvede kód odpovídající dané položce podle popisu dle dodatku D1.

23. Podstatnou pro posouzení žalobní argumentace je skutečnost, že žalobce byl v případě šetřeného dovozu nepřímým celním zástupcem subjektu GLOBAL INVEST HOLDING. Tato skutečnost vyplývá z plné moci, která je součástí správního spisu; žalobce byl tedy v pozici deklaranta a jednal vlastním jménem. Žalobce byl také držitelem povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele (rozhodnutí Celního úřadu Praha Ruzyně o povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele v tranzitním režimu za použití systému NCTS – 15CZ650000AR00018 ze dne 21.4.2016, č.j. 12081-3/2016-650000-11, sp. zn. 15367/2015-650000-11).
24. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce se tím, že vlastním jménem podal celní prohlášení, stal odpovědným za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení, kterým navrhl propustit předmětné zboží do režimu vnější tranzit. V souladu s vydaným povolením zjednodušeného postupu schváleného odesílatele žalobce podle čl. 233 odst. 4 písm. a) nařízení č. 952/2013 nebyl povinen zboží předkládat celnímu úřadu a nezbytná opatření k identifikaci zboží navrženého k propuštění do režimu tranzit měl přijmout sám. Žalobce byl odpovědným za správnost údajů uvedených v celním prohlášení, pravost přiložených dokladů a dodržení všech povinností v souvislosti s propuštěním zboží do celního režimu.
25. Odpovědnost žalobce za správní delikt ve smyslu § 48 odst. 3 písm. b) celního zákona, tedy za poskytnutí nesprávného údaje, je konstruována jako odpovědnost objektivní, tedy odpovědnost bez ohledu na zavinění, přičemž § 52 odst. 1 celního zákona připouští pouze možnost liberace. Svoji odpovědnost žalobce nemůže zpochybnit tvrzením, že se i v jiných případech setkal s tím, že v obalu se nacházelo jiné zboží, než bylo deklarováno, a že celní orgány dovoz zboží nedostatečně kontrolují.
26. Žalobce coby držitel povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele měl možnost si dovezené zboží alespoň namátkově zkontrolovat. Podle prvostupňového orgánu byl žalobce držitelem zboží, tedy osobou, která měla právo nakládat se zbožím z titulu deklaranta, a také měl právo odebrat vzorky ze zboží za účelem jeho sazebního zařazení. Prvostupňový orgán poukázal na to, že v povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele jsou stanoveny podmínky, které byl žalobce povinen dodržovat. Mimo jiné, že tranzitní operace mohla být zahájena pouze na schválených místech nakládky a tato místa musela být žalobci přístupná. Žalobce byl povinen před podáním celního prohlášení provést kontrolu nákladového prostoru dopravního prostředku a přijmout opatření k identifikaci zboží. Ostatně sám žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí tvrdil, že měl teoretickou možnost kontrolovat zboží a

odebírat vzorky. Poukaz žalobce na to, že by měl takto de facto prověřovat (otevřít a potenciálně zhodnotit) obsah každého balení veškerého dováženého zboží, je nepřipadný; takový závěr správní orgány v daném případě ani neuvedly.

27. Žalobce byl v důsledku udělení povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele v postavení, kdy správnosti a pečlivosti jeho postupu důvěřovaly obě strany – jak zmocnitel, tak orgány celní správy; dovolávat se za této situace toho, že si žalobce nemohl zboží zkontrolovat, je nepřipadné. Celní zákon přitom připouští možnost liberace pouze tehdy, pokud by žalobce prokázal vynaložení veškerého možného úsilí, které by bylo po něm možné požadovat, aby poskytnutí nesprávných údajů zabránil. Pokud žalobce tvrdí, že správní orgány nehodnotily zákonné liberační důvody, tak především prvostupňový orgán ve svém rozhodnutí se otázkou možné liberace dostatečným způsobem zabýval. Pokud žalobce namítá, že při uvádění údajů do celního prohlášení vycházel z leteckého nákladního listu a údaje ve faktuře vystavené odesílatelem v zahraničí DORSAF TRADING FZC pro příjemce GLOBAL INVEST HOLDING, a dále že dovážené zboží bylo sofistikovaně baleno do maloobchodního balení s označením „Hand Wash Paste“, tyto okolnosti nelze s ohledem na jeho postavení považovat za vynaložení veškerého možného úsilí, které by bylo možné po něm požadovat, aby uvedení nesprávných údajů zabránil.
28. S ohledem na odpovědnost žalobce coby nepřímého zástupce a coby držitele povolení zjednodušeného postupu schváleného odesílatele je argumentace žalobce, že správní orgány v daném případě přenesly povinnost odhalovat delikt nížtých osob na žalobce, zcela nepřipadná.
29. Pokud se žalobce dovolává toho, že nemohl předvídat, že se někdo pokusí spáchat správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. a) celního zákona, podle něhož právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že doveze, vyveze nebo přepraví zboží v rozporu s přímo použitelným předpisem Unie, tak žalobce byl v daném případě potrestán za porušení povinnosti uvádět správné údaje v celním prohlášení. Otázka případného porušení jiných povinností jinými osobami nebyla pro řízení správním deliktu žalobce podstatná. Žalobce nemusel „předvídat“ páchaní trestné činnosti jinými osobami, nicméně s ohledem na své postavení si mohl zajistit vlastní, alespoň namátkovou kontrolu zboží. Nadto prvostupňový orgán a žalovaný konstatovali, že pokud na přiložených dokladech vystavených v zahraničí bylo uvedeno zboží jiné než skutečně dovezené, nebylo by možné tuto skutečnost považovat za vstup zboží na celní území Unie v rozporu s právními předpisy; aby bylo možné skutkový stav kvalifikovat podle § 48 odst. 1 písm. b) celního zákona, muselo by být zboží na celní území Unie dovezeno bez vědomí celních orgánů. K takové situaci v nyní posuzovaném případě nedošlo, neboť formality celního řízení byly splněny; pouze údaje o zboží byly nesprávné.
30. Podle žalobce orgány celní správy svým postupem zřejmě umožnily nelegální dovoz tabáku.
K tomu zdejší soud uvádí, že odkazem na údajnou neschopnost správních orgánů postihnout „nelegální dovoz“ tabáku v jiných případech nelze dovozovat, že v projednávaném případě žalobce vynaložil veškeré úsilí, které by bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. V projednávané věci bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce do celního prohlášení uvedl nesprávné údaje o dovezeném zboží, čímž byla naplněna skutková podstata správního deliktu dle § 48 odst. 3 písm. b) celního zákona. Žalobce se spoléhal toliko na údaje uvedené v dokladech přiložených ke zboží;

kontrola zboží, které žalobce navrhoval propustit do režimu vnějšího tranzitu, tak byla pouze formální.

31. Žalobce konečně namítá, že stran uložené sankce správní orgány přistupují k objektivně odpovědnému nepřímému zástupci tak, jako by se jednalo o pachatele správního deliktu jednajícího úmyslně; uložená sankce je podle něj nepřiměřená. Nic takového však z úvah správních orgánů neplyne.
32. Podle § 48 odst. 4 celního zákona za správní delikt se uloží pokuta do 4 000 000 Kč. Prvostupňovým rozhodnutí byla žalobci za správní delikt dle § 48 odst. 3 písm. b) uložena pokuta ve výši 200 000 Kč.
33. Podle § 54 odst. 1 celního zákona při stanovení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
34. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2011, č.j. 1 Afs 14/2011-62, „*I přesto, že jsou správní orgány povinny konkrétní společenskou nebezpečnost deliktu zkoumat, není zpravidla nutno, aby se jí explicitně zabývaly i při odůvodňování svých rozhodnutí. V zásadě totiž platí, že materiální stránka správního deliktu je dána již naplněním skutkové podstaty deliktu. Až ve chvíli, kdy je z okolností případů jasné, že existují takové výjimečné skutečnosti, jejichž nezohlednění by vedlo k výsledku zjevně rozpornému s účelem a funkcí správního trestání (tedy ve chvíli, kdy konkrétní společenská nebezpečnost nedosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti), musí se intenzitou konkrétní společenské nebezpečnosti zabývat i v odůvodnění. Obzvláště u správních deliktů, jejichž naplnění nevyžaduje zavinění, nebudou mít okolnosti obvykle zkoumané v souvislosti s konkrétní společenskou nebezpečností (jak vyplývá z výše uvedené judikatury NSS, jedná se např. o okolnosti jako je míra zavinění, vztah pachatele k jednání, způsob jeho spáchání, pohnutky a osoba pachatele) na naplnění materiální stránky deliktu žádný vliv. Tyto zvláštní okolnosti však mohou být zohledněny při stanovení sankce. V daném případě bylo jasné prokázáno, že stěžovatel předložil celním orgánům nepravé dokumenty (což sám ostatně nezpochybňuje), na jejichž základě došlo k úniku na cle. Tato situace není rozhodně nijak neobvyklá, ani vybočující. Jak uvedl ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný, z Oznámení Komise naopak vyplývá, že dovozci z některých států se mohou s falšovanými dokumenty setkat poměrně často. Správní orgány, ani městský soud tedy nepochybily, pokud dovodily, že v daném případě byly naplněny formální i materiální znaky celního deliktu a konkrétní okolnosti celého případu zohlednily při stanovení výše sankce, která se nachází při samé spodní hranici zákonné škály a může být považována za pokutu „symbolickou“...“.*
35. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán při ukládání sankce nepochybil a výši uložené pokuty přesvědčivým způsobem odůvodnil (strana 13 až 15 prvostupňového rozhodnutí). Přihlédl přitom ke skutečnosti, že žalobce spáchal správní delikt vlastní nedbalostí a formálním přístupem k plnění povinností schváleného odesilatele, a zohlednil zákonná hlediska ve smyslu § 54 odst. 1 celního zákona. Přihlédl současně k sankcím uloženým žalobci za jiné souběžné delikty (rozhodnutí ze dne 21.12.2016, č.j. 196203-2/2016-530000-12, a ze dne 12.1.2017, č.j. 9665/2017-530000-12) a správně aplikoval zásadu absorpce. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na závažnost deliktu i s ohledem na to, že předmětným zbožím byl ve skutečnosti tabák, který je zatížen 74,90% celní sazbou, a podle žalovaného by tudíž došlo ke zkrácení cla a daní o více než 1 000 000 Kč, tak v této úvaze neshledává

zdejší soud žádnou nelogičnost, kterou argumentoval žalobce u jednání. Skutečnost, že předmětné zboží bylo propuštěno do režimu tranzit (zboží bylo určeno pro zákazníka v Polsku), jak zdůrazňoval žalobce, nemá vliv na správnost úvahy žalovaného o tom, jaké zkrácení cla by v daném případě hrozilo, byť by tuto skutečnost případně odhalil až další celní úřad po dokončení tranzitu.

36. Podle zdejšího soudu správní orgány výši sankce řádně odůvodnily a s ohledem na postavení žalobce coby nepřímého zástupce a držitele povolení schváleného odesilatele nelze sankci ve výši 200 000 Kč považovat za nepřiměřenou, jedná se naopak o sankci blížící se spíše spodní hranici zákonného rozpětí výše sankce.
37. Na tom nic nemění ani závěry žalovaného vyslovené v jeho jiném rozhodnutí ze dne 3.6.2019, č.j. 24637-2/2019-900000-311, kterým zdejší soud k návrhu žalobce u jednání dokazoval. V tomto rozhodnutí žalovaný mimo jiné vyslovil, že pro výši uložené sankce je podstatné, zda je tvrzení odvolatele pravdivé nebo naopak, zda odvolatel mohl mít o správnosti sazebního zařazení podle obsahu obchodních dokladů důvodné pochybnosti a nic pro zajištění správnosti neučinil. Podle žalovaného je třeba rozlišovat situace, kdy byl žalobce, jako osoba odpovědná za správnost deklarovaných údajů, uveden v omyl jiným subjektem (např. dovozcem) a kdy zcela rezignoval na ověření údajů v obchodních dokladech a již z jejich obsahu mohl dovodit nepravdnost deklarovaných údajů. Podle zdejšího soudu se jednak jedná o jiný skutkový případ – deklarování nesprávných údajů ohledně pryžového zboží, konkrétně vyrobeného ze silikonu, které spadá do jiné kapitoly celní nomenklatury, než jak bylo uvedeno v celním prohlášení – a nadto pouze z jednoho správního rozhodnutí nelze podle zdejšího soudu dovozovat jakoukoli správní praxi žalovaného (tedy ustálenou, jednotnou a dlouhodobou interpretaci a aplikaci relevantních právních předpisů na skutkově podobné případy), které by se bylo možno legitimně dovolávat i v nyní posuzované věci.
38. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadených rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

39. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. června 2019

David Raus v.r.
předseda senátu